

likhet med tillsynen över affärsbanker och jordbrukskassor helt centraliseras, liksom även givetvis mot en sammanslagning av de centrala inspektionsmyndigheterna.

Sparbanksföreningen påpekar vidare, att för bedömningen av vissa ärenden är en god kännedom om orten väsentlig. En sådan kännedom kan knappast inhämtas i papper utan genom fortlöpande kontakt med orten och dess folk. I dessa hänseenden har, som Sparbanksföreningen framhåller, länsstyrelserna speciella förutsättningar att sitta inne med den erforderliga sakkunskapen. I detta hänseende skulle därför centraliseringen i tillsynen säkerligen medföra en minskad effektivitet.

Vad vidare gäller spørsmålet om överblick över kreditmarknaden så skulle, såsom Sparbanksföreningen påpekar, även en för affärsbanker, sparbanker och jordbrukskassor gemensam inspektion inte omfatta annat än en del av den organiserade kreditmarknaden. En avsevärd del skulle fortfarande stå utanför denna inspektionsmyndighets tillsynsområde. Detta skäl kan därför inte tillmätas någon avgörande vikt.

Det kan knappast göras gällande att den rådande inspektionsformen medför några olägenheter. Vid tidigare tillfällen då frågan om sparbankstillsynen behandlats har skälen för den nuvarande ordningen befunnits starkare. Några nya omständigheter till stöd för den i propositionen föreslagna centraliseringen av tillsynen har inte framkommit.

Med hänvisning till det anförda hemställes därför,

att riksdagen måtte avslå Kungl. Maj:ts proposition nr 134.

Stockholm den 10 april 1962

M. Berglund

Sven Antby

Nr 838

Av herrar **Jansson** i Benestad och **Mattsson**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 138, med förslag till förordning angående ändrad lydelse av 2 och 4 §§ förordningen den 11 december 1959 (nr 575) med föreskrifter om vissa betalningsvillkor vid yrkesmässig försäljning av bilar, m. m.

(Lika lydande med motion nr 695 i Första kammaren)

Stockholm den 10 april 1962

Fridolf Jansson
i Benestad

Lennart Mattsson
